

[Udenrigsministeren]

meget begrænset omfang være mulighed for i indeværende år at modtage flygtninge, der kommer til Danmark som led i en aftale med FNs flygtningehøjkommissær.

Jeg har taget dette problem op med de berørte ministre, og vi skal i nær fremtid have et møde om sagen, hvor vi skal drøfte mulighederne for at sikre, at et rimeligt antal pladser til genbosætning af flygtninge i Danmark vil kunne stilles til rådighed for flygtningehøjkommissæren.

Spørgsmålet om, hvor mange flygtninge andre europæiske lande modtager, lader sig ikke umiddelbart besvare, idet ikke alle lande opererer med faste kvoter. Jeg skal vende tilbage til dette spørgsmål i et supplerende svar, når sammenlignelige oplysninger har kunnet fremskaffes.

Spm. nr. S 780

Til *justitsministeren* (9/7 84) af:

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Med hvilken begrundelse søger anklagemyndigheden at rejse sag efter § 193 i straffeloven mod 60 Tuborgchauffører efter disses blokade på Hans Knudsens Plads i forbindelse med HT-konflikten?»

Begrundelse

Den kriminelle sigtelse, der er rejst mod de 60 Tuborgchauffører efter blokaden på Hans Knudsens Plads i forbindelse med HT-konflikten, kan kun betragtes som et forsøg på at kriminalisere den faglige kamp. Det er helt ude af proportioner at rejse en sag under henvisning til § 193 med en straf ramme på op til 3 års fængsel. § 193 kan bedst karakteriseres som en »mild« sabotageparagraf, og blokaden på Hans Knudsens Plads havde intet med sabotage at gøre, men må snarere opfattes som en banal trafikforseelse, der højst kunne pådømmes i henhold til færdselsloven.

Forsøget på at kriminalisere Tuborgchaufførerne kan kun ses som et led i et forsøg på at kriminalisere fagbevægelsens kampskridt, og der kan trækkes en lige linje fra tidligere blokadesager over Karl Jørgensen-sagen til dette forsøg.

Svar (16/7 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Ifølge retsplejelovens § 711 påhviler det de offentlige anklagere som embedspligt at fremme enhver sag med den hurtighed, som tilfældets beskaffenhed tillader, og derved ikke blot have for øje, at strafskyldige personer drages til ansvar, men også, at forfølgning af personer, som ikke er strafskyldige, ikke finder sted.

Anklagemyndighedens afgørelse af påtalen finder sted bl.a. på baggrund af denne bestemmelse. Af retsplejelovens regler fremgår videre, at en afgørelse af påtalespørgsmålet vedrørende straffelovens § 193 træffes af vedkommende statsadvokat – i det tilfælde, som spørgsmålet henviser til, af statsadvokaten for København. Den afgørelse, som statsadvokaten træffer, vil kunne indbringes for rigsadvokaten, hvis afgørelse kan påklages til justitsministeriet.

Da justitsministeriet således kan blive direkte involveret som klageinstans i den konkrete og verserende sag, som omtales i spørgsmålet, finder jeg det af principielle grunde ikke rigtigt, at en justitsminister nærmere kommenterer sagen.

Det tilføjes, at den endelige afgørelse af, om der i en konkret sag foreligger en overtrædelse af straffelovens § 193, henhører under domstolene.

Spm. nr. S 781

Til *miljøministeren* (9/7 84) af:

Agerschou (SF):

»Er det korrekt, at det opgravede bundslam fra havnebassinerne i Esbjerg havn kunne bruges som opfyldningsmateriale ved etablering af et nyt kajanlæg i stedet for at blive dumpet i Vadehavet?»

Begrundelse

Esbjerg havn, som administreres af staten, opgraver årligt ca. 300.000 tons bundslam fra havnebassinerne. Det klappes (dumpes) i Vadehavet, hvor indholdet af organisk stof, tungmetaller og finkornede sedimenters spredes og aflejres på de nærliggende vader. Det medfører en alvorlig forureningsfare for Vadehavet.

I den forbindelse spørges, om det er korrekt, at det opgravede bundslam kan bruges som opfyldningsmateriale ved etablering af